

At erhvervsministeren vil forsøge alt for at nå en løsning, er anerkendelsesværdigt. Ministeren burde dog kunne indse, at en løsning kun kan findes ved enten at slutte fuldt op om venstrefløjens for Venstre helt urealistiske krav eller at tage afstand fra det fagforeningslefleri, vi har været vidne til i denne sag. Hvis den ene eller den anden fremgangsmåde var blevet valgt, havde dagens forestilling været en seriøs behandling af et lovforslag, men med dette i forvejen kuldsejlede lovforslag opnår vi blot at være kulisser til erhvervsministerens indædte forsøg på at virke handlekraftig, uanset hvad Socialdemokratiets ordfører lige har sagt.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kunne forstå på fru Pia Larsen, at man har den opfattelse i Venstre, at der er overenskomsttvang med i dette lovforslag. Jeg erkender, at forslaget ikke er fremsat ret lang tid inden debatten her i Folketinget i dag, men jeg vil i hvert fald anbefale fru Pia Larsen at læse forslaget meget grundigt en gang til. Der står ikke noget om overenskomsttvang, og vi har meget klart tilkendegivet, at vi ikke ønsker at lave overenskomsttvang.

Men jeg vil egentlig godt spørge, om det ikke var muligt at få Venstre til at definere, hvad det er, man mener, når man gentagne gange har sagt, at man ønsker ordnede forhold for de ansatte. Hvad ligger der i det?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

I sit indlæg var fru Pia Larsen så elskværdig at beskæftige sig vældig meget med min ringe person og problemet med en borgerlig minister, der nu faldt i suppedasen med overenskomster osv. Men må jeg stiltfærdigt citere fra lov om godskørsel, der er fra december 1988 og signeret af hr. H.P. Clausen, som mig bekendt var minister i en borgerlig regering. Det er nemlig herfra, vi har ideen om, at der ikke skal laves social dumping, når det offentlige er involveret i enten autorisationer, tilladelser eller som her i et mere eller mindre tilskudspræget arrangement.

Jeg citerer fra § 6, stk. 5:

»Indehaveren af en tilladelse skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster.«

Må jeg bede fru Pia Larsen om at komme herop og bekræfte, at Venstre naturligvis stemte for denne lov, og at Venstre deltog i den regering, som fremsatte lovforslaget og fik det vedtaget.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg vil tillade mig at svare på erhvervsministerens spørgsmål først.

Det er rigtigt, at vi var i regering, da lovforslaget blev vedtaget, men efter Venstres opfattelse er der tale om to vidt forskellige forhold. Vi mener ikke, at rengøring i private hjem skal gøres til et autoriseret erhverv, som godskørsel og taxakørsel og forskellige andre ting er, og derfor mener vi, at sammenligningen er vældig dårlig. Vi har diskuteret det før, men vi mener stadig ikke, det har noget med sagen at gøre.

Når fru Lissa Mathiasen spørger, om Venstre ikke ønsker ordnede forhold, vil jeg sige, at naturligvis gør vi det. Med det forløb, vi har set med Kvindelig Arbejderforbunds blokade af virksomhederne og trusler om blokade, hvis man ikke er medlem af den rigtige fagforening – altså ikke bare medlem af en eller anden fagforening, og alt det, som er fremgået af pressen de sidste par uger – mener jeg, regeringen har været med til at bære ved til det bål, der siger, at der skal være overenskomsttvang, uanset at man benævner det med de pæne ord, jeg brugte i min ordførertale, nemlig »ordnede forhold« eller »god skik«.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan godt forstå, fru Pia Larsen vælger at tale udenom.

Jeg spurgte, om vi ikke kunne få Venstres definition af, hvad »ordnede forhold« rent faktisk er. Jeg har bemærket, at fru Pia Larsen gentagne gange har været citeret i medierne for at sige: Naturligvis ønsker Venstre også ordnede forhold for de ansatte. Men netop derfor synes jeg egentlig ikke, man skal blande noget ind om det fagretlige system, og hvad der i øvrigt foregår uden for dette hus, og som jeg i øvrigt ikke mener, vi skal blande os i. Til gengæld skal vi tænke over, hvordan vi vil have sat lovgivningen sammen set i lyset af, hvilke vilkår vi ønsker, de ansatte skal bydes, også for at undgå konkurrenceforvridningen virksomhederne imellem. Det er faktisk en af pointerne, når vi siger: Der skal være nogle ensartede forhold, så der ikke bliver mulighed for – endda med statsstøttemidler – at lave dumping og derved genere andre virksomheder, som ønsker at have ordnede forhold. Det er faktisk det problem, vi ønsker at tage fat i her.